

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Industrial Technology Systems, spol. s.r.o., IČ: 44849168,
se sídlem Pod karlovarskou silnicí 284/32, Praha 6 – Ruzyně,
zastoupený daňovým poradcem Ing. Jiřím Cellerem,
se sídlem radlická ulice 764/34, Praha 5,

proti
žalovanému

Odvolací finanční ředitelství,
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2015, č. j. 43574/15/5200-10421-709052,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 6 (dále též jen jako „správce daně“), na základě zprávy o daňové kontrole vydal dne 28. 5. 2015 pod č. j. 4222895/15/2006-52522-108231, dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za zdaňovací období 2013 (dále jen „dodatečný platební výměr“), kterým žalobci stanovil k přímé úhradě daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 434 008 Kč a penále ve výši 86 801 Kč.
2. Proti platebnímu výměru podal žalobce odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce vznesl následující žalobní námitky:
4. Porušení § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád spočívající v tom, že dodatečný platební výměr ve výroku neobsahuje právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodnuto, tedy konkrétní právní ustanovení, která žalobce porušil a která byla důvodem k doměření daně. Žalobce má za to, že pokud se ve výroku odkazuje na výsledky dle zprávy o daňové kontrole, není to postačující.
5. Porušení § 38k zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“) a § 92 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb. daňový řád (dále jen „daňový řád“) spočívající v tom, že zpráva o daňové kontrole ze dne 12. 5. 2015, která má být považována za odůvodnění rozhodnutí, uvádí správně na str. 4, poslední odst. a str. 5 v 1. odst. zákonné podmínky pro provedení ročního zúčtování zaměstnavatelem, ale na str. 5 ve 2. odst. dochází k nesprávnému závěru, že nebyly splněny zákonem stanovené podmínky pro provedení ročního zúčtování záloh na daň, když poplatníci neuvedli ve svém prohlášení datum žádosti a správce daně nemůže přezkoumat, zda poplatník požádal o roční zúčtování daně v zákonem stanoveném termínu.
6. Podle žalobce je požadavek uvedení data nad rámec zákona, neboť ten jen stanoví termín (zákonnou lhůtu), ve kterém poplatník podepíše nebo požádá, ale připojení data k podpisu neukládá.
7. Jak žalobce uvedl, je v § 38 k odst. 1 daňového řádu uvedeno, že „poplatník je povinen prokázat plátcí daně skutečnosti“. Je tedy na plátcích, nikoli na správci daně, aby hodnotil, jestli byla žádost podána včas. Když plátcové převzal od poplatníků podepsaná prohlášení, vyhodnotil, že mu byla předána v zákonném termínu a že obsahují vše potřebné pro správný výpočet daně a tento výpočet provedl.
8. Chtěl-li správce daně dosáhnout cíle daňové kontroly „stanovit a vybrat daň tak, aby nebyly zkráceny daňové příjmy...“, byl povinen postupovat v souladu s § 92 odst. 2 daňového řádu a dbát, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nejúplněji. Správce daně měl např. dotazem zjišťovat u zaměstnanců, kdy podepisují prohlášení poplatníka, ověřit si u místně příslušných správců daně zaměstnanců, zda podali nebo nepodali za dané období vlastní přiznání k dani z příjmů, ve kterých by uplatnili stejné slevy na dani podruhé, čímž by zkrátili daňové příjmy státu. To správce daně neučinil, žádné zkrácení daně nezjistil, a přesto žalobci doměřil daň.

9. Porušení § 38k zákona o daních z příjmů a § 92 odst. 2 daňového řádu žalobce dále spatřuje v k postupu správce daně při posouzení uplatněných slev na dani při stanovení záloh na daň zaměstnanců v průběhu roku 2013. Správce daně nezjistil zkrácení daňových příjmů státu a z důvodu absence připojeného data naprosto absurdně nepřiznal poplatníkům ani základní slevu na dani, na kterou má každý občan zákonný nárok.
10. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí s tím, že na projednávanou věc nelze aplikovat správní řád. Postup správce daně se řídí výlučně daňovým řádem a žalovaný shledal, že vydaný platební výměr splňoval veškeré zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí včetně uvedení právního předpisu, podle něhož bylo rozhodováno ve výroku rozhodnutí.
11. Žalovaný trval na tom, že § 38k zákona o daních z příjmů stanoví povinnost zaměstnance uvést při prohlášení poplatníka datum, kdy v předmětném zdaňovacím období o uplatnění měsíční slevy na dani požádal. Pokud prohlášení poplatníků nebyla podepsána s datem vztahujícím se k příslušnému období, byla žalobce povinen provést srážky daně v příslušném období za své zaměstnance v plné výši.
12. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a judikaturu Krajského soudu v Hradci Králové a to na rozsudky ze dne 27. 3. 2015, č. j. 31Af 19/2014-35, ze dne 27. 3. 2015, č. j. 31Af 20/2014-34, ze dne 27. 3. 2015, č. j. 31Af 21/2014-33 a ze dne 27. 3. 2015, č. j. 31Af 22/2014-33.

III.

Posouzení žaloby

13. Z obsahu správního spisu se podává a mezi účastníky nebylo sporu, že dne 13. 3. 2015 byla se žalobcem zahájena kontrola daně z příjmů ze závislé činnosti a daně vybírané zvláštní sazbou za zdaňovací období roku 2013. V rámci kontroly bylo zjištěno, že žalobce uzavíral dohody o provedení práce, přičemž k vyplacené mzdě nepředložil mzdové listy a tím porušil ustanovení § 38 zákona o daních z příjmů, dále bylo zjištěno, že u poplatníků uvedených ve zprávě o daňové kontrole nebyly splněny zákonem stanovené podmínky pro provedení ročního zúčtování záloh na daň za zdaňovací období roku 2012, neboť poplatníci neuvedli ve svém prohlášení datum žádosti a proto nebylo možno dovodit, zda o provedení ročního zúčtování požádali v zákonem stanoveném termínu; v některých případech poplatníci podanou žádost ani nepodepsali.
14. V rámci vyjádření ke zprávě o kontrole žalobce namítl, že správce daně neuznal zákonné nároky na slevy na dani jednotlivých poplatníků ani v jednotlivých měsících ani v ročním zúčtování, čímž by namísto zjištění zkrácení daňových příjmů o 32 430 Kč získal pro stát neoprávněný majetkový prospěch 401 578 Kč; k podpoře svého tvrzení předložil čestná prohlášení jednatele firmy a zpracovatele mezd.
15. Dodatečným platebním výměrem byla žalobci stanovena k přímé úhradě daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 434 008 Kč. Žalobce podal proti dodatečnému výměru odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

16. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává následující: žalobce jako daňový subjekt předložil správci daně v rámci daňové kontroly prohlášení poplatníků daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků zaměstnanců daňového subjektu na rok 2013, která byla jednotlivými zaměstnanci podepsána, ale bez uvedení data podpisů. Prohlášení dvou zaměstnanců nebyla podepsána vůbec. Žalovaný dospěl k závěru, že plátce daně - žalobce nesplnil podmínky vyplývající z § 38 odst. 4 zákona o daních z příjmů, srážel zálohy na daň svým zaměstnancům v rozporu s ustanovením § 38ch zákona o daních z příjmů a neprokázal, že zaměstnanci daňového subjektu podepsali prohlášení poplatníka do 30 dnů od nástupu a každoročně do 15. února. Datum podpisu je přitom rozhodující pro správný výpočet zálohy na daň z příjmu ze závislé činnosti, uplatnění slev na dani, poskytnutí daňového zvýhodnění na děti žijící s poplatníkem v domácnosti i pro provedení ročního zúčtování daně a daňového zvýhodnění. Žalobce správci daně neprokázal, že poplatníci podepsali prohlášení v souladu s § 38 k odst. 4 a 5 zákona o daních z příjmů. Datum podpisu je připojen právě z toho důvodu, aby bylo možné zpětně prokázat, že plátce daně při uplatnění slev na dani postupoval v souladu se zákonnými ustanoveními.
17. Kontrolou bylo rovněž zjištěno, že žalobce nevedl mzdové listy poplatníkům, kteří měli uzavřeny dohody o provedení práce, což je v rozporu s § 38j zákona o daních z příjmů dále bylo zjištěno, že žalobce provedl roční zúčtování daní a daňového zvýhodnění i těm poplatníkům, kteří o to vůbec nežádali. Čestná prohlášení poplatníků žalovaný nepokládal za důkazní prostředek prokazující včasnost podpisu prohlášení.
18. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“) ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí i řízení, která jejich vydání předcházela, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Podle § 68 odst. 1 a 2 správního řádu, *rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.*
- Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.*
20. Podle § 262 daňového řádu (ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí), *při správě daní se správní řád nepoužije.*
21. Podle § 102 odst. 1 daňového řádu
- Rozhodnutí obsahuje*
- a) označení správce daně, který rozhodnutí vydal,*
 - b) číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru,*
 - c) označení příjemce rozhodnutí,*

- d) výrok s uvedením právního předpisu, podle něhož bylo rozhodováno, a jde-li o platební povinnost, také částku a číslo účtu příslušného poskytovatele platebních služeb, na který má být částka uhrazena,*
- e) lhůtu k plnění, je-li nutné ji stanovit,*
- f) poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se odvolání podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku,*
- g) podpis úřední osoby s uvedením jména a pracovního zařazení a otisk úředního razítka; tuto náležitost lze nahradit uznávaným elektronickým podpisem úřední osoby,*
- h) datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno.*

22. Podle § 147 odst. 1 daňového řádu, správce daně v nalézacím řízení stanoví daňovému subjektu daň rozhodnutím, které se označuje jako platební výměr, dodatečný platební výměr nebo bromačný předpisný seznam; tato rozhodnutí se neodůvodňují.
23. Prvá žalobní námitka není důvodná, dodatečný platební výměr nemusel obsahovat náležitosti vyjmenované v citovaném § 68 odst. 2 správního řádu, neboť správní řád se v daňovém řízení nepoužije.
24. Městský soud v Praze přezkoumal dodatečný platební výměr z hlediska náležitostí stanovených § 102 odst. 1 daňového řádu a konstatuje, že vyjmenované náležitosti dodatečný platební výměr splňuje. Pokud jde o ustanovení, podle kterého bylo rozhodnuto, v souladu § 147 odst. 4 daňového řádu, je za odůvodnění dodatečného platebního výměru pokládána zpráva o daňové kontrole, která obsahuje podrobný výklad zákonných ustanovení, které správce daně aplikoval na zjištěný skutkový stav.
25. Ve druhé žalobní námitce žalobce brojí proti správnosti vydaného dodatečného platebního výměru a navazujícího rozhodnutí žalovaného s tím, že požadavek, aby žádosti o provedení ročního zúčtování byly řádně datovány, nevyplývá ze zákonného ustanovení.
26. Podle § 38ch zákona o dani z příjmů (ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí), *poplatník, který ve zdaňovacím období pobíral mzdu pouze od jednoho nebo od více plátců daně postupně včetně mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi těmito plátců dodatečně v době, kdy poplatník pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, a podepsal u těchto plátců prohlášení k dani podle § 38k odst. 4 a 5, může požádat písemně o provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění posledního z uvedených plátců daně, a to nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období. Roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění neprovede plátec u poplatníka, který podá nebo je povinen podat přiznání k dani.*
27. Podle § 38k odst. 4 citovaného zákona,
Plátec daně srazí zálohu podle § 38h odst. 4 a přihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění, podepíše-li poplatník do 30 dnů po vstupu do zaměstnání a každoročně nejpozději do 15. února na příslušné zdaňovací období prohlášení o tom,
 - a) jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání slevy na dani podle § 35ba, popř. kdy a jak se změnily,*
 - b) že současně za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje nárok na slevu na dani podle § 35ba u jiného plátců daně a že současně na stejné období kalendářního roku nepodepsal u jiného plátců prohlášení k dani,*

c) jaký je počet dětí vyživovaných v rámci jeho společně hospodařící domácnosti a dále

- 1. jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání daňového zvýhodnění na vyživované dítě,*
- 2. zda uplatňuje daňové zvýhodnění na toto dítě ve výši náležející podle § 35c odst. 1 na jedno dítě nebo ve výši náležející na druhé dítě nebo na třetí a každé další vyživované dítě,*
- 3. zda v rámci téže společně hospodařící domácnosti uplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované děti i jiná osoba,*
- 4. kdy a jak se případně změnily rozhodné skutečnosti pro přiznání daňového zvýhodnění a*
- 5. jedná-li se o zletilé studující dítě, že nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,*

d) že současně za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované dítě u jiného plátce daně a že daňové zvýhodnění na to samé vyživované dítě za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje jiná osoba.

28. Podle § 38k odst. 5 citovaného zákona, Plátce daně, u kterého poplatník podepsal prohlášení podle odstavce 4, provede výpočet daně, roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a současně přihlédně k nezdanitelným částkám ze základu daně podle § 15 a ke slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) a g) za bezprostředně uplynulé zdaňovací období, podepíše-li poplatník do 15. února za toto období písemné prohlášení o tom,

29. a) že nepobíral v uplynulém zdaňovacím období kromě mzdy od jednoho plátce nebo postupně od více plátců včetně mezd dodatečně vyplacených nebo zúčtovaných těmito plátců v době, kdy pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, příjmů zdanitelných srážkou podle zvláštní sazby daně a kromě příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, jiné příjmy podléhající dani z příjmů fyzických osob vyšší než 6000 Kč,

b) zda pobíral v uplynulém zdaňovacím období postupně od dalších plátců daně včetně mezd dodatečně vyplacených nebo zúčtovaných těmito plátců v době, kdy pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, kromě příjmů zdanitelných srážkou podle zvláštní sazby daně a kromě příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, příjmy podléhající dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, a ve kterých kalendářních měsících je pobíral,

c) že manželka (manžel) žijící ve společně hospodařící domácnosti, na kterou (kterého) uplatňuje slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b), neměla (neměl) v uplynulém zdaňovacím období vlastní příjem přesahující ročně hranici 68 000 Kč,

d) v jaké hodnotě poskytl bezúplatné plnění podle § 15 odst. 1,

e) v jaké výši byly zaplacený v uplynulém zdaňovacím období úroky z úvěru ze stavebního spoření, z hypotečního úvěru a nebo z jiného úvěru poskytnutého v souvislosti s těmito úvěry stavební spořitelnou nebo bankou a použitého na financování bytových potřeb v souladu s § 15 odst. 3 a 4, a

1. zda a v jaké výši z takového úvěru uplatňuje současně jiná osoba nárok na odpočet úroků ze základu daně,

2. že předmět bytové potřeby uvedený v § 15 odst. 3, na který uplatňuje odpočet úroků z poskytnutého úvěru, je užíván v souladu s § 15 odst. 4,

3. že částka úroků, o kterou se snižuje základ daně podle § 15 odst. 3 a 4, v úhrnu u všech účastníků smluv o úvěrech žijících s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti nepřekročila v uplynulém zdaňovacím období 300 000 Kč,

f) v jaké výši zaplatil příspěvky na své penzijní připojištění, doplňkové penzijní spoření nebo penzijní pojištění podle § 15 odst. 5,

g) v jaké výši zaplatil pojistné na své soukromé životní pojištění podle § 15 odst. 6,

h) v jaké výši zaplatil jako člen odborové organizace v uplynulém zdaňovacím období členské příspěvky podle § 15 odst. 7,

i) v jaké výši zaplatil úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle § 15,

j) jakou částku vynaložil za umístění dítěte v předškolním zařízení.

30. Ročním zúčtováním záloh se rozumí porovnání vypočtené celoroční daně s úhrnem sražených záloh na daň, které za splnění podmínek uvedených v § 38ch odst. 1 daňového zákona provádí zaměstnavatel svému zaměstnanci. Podmínkou pro provedení ročního zúčtování je, že zaměstnanec ve zdaňovacím období pobíral zdanitelnou mzdu od jednoho nebo více zaměstnavatelů postupně, podepsal u nich prohlášení podle § 38k odst. 4, odst. 5 daňového zákona a písemně požádal nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období. Zdaňovacím obdobím se rozumí kalendářní rok. Pokud zaměstnanec pobíral ve zdaňovacím období mzdu, ze které mu byly sraženy zálohy, pouze od jednoho zaměstnavatele, stačí, když požádá o provedení ročního zúčtování. V případě, že by měl více takových zaměstnavatelů jdoucích po sobě, musí navíc do uvedeného termínu předložit poslednímu zaměstnavateli potvrzení o příjmech, které od nich pobíral. Toto potvrzení musí obsahovat údaje o vyplacené mzdě, sraženém pojistném, o nezdanitelných částkách a o výši sražených záloh na daň. Vlastní výpočet daně a roční zúčtování provede zaměstnavatel nejpozději do 31. března po uplynutí roku.
31. Provedení ročního zúčtování se tedy neprovádí automaticky všem zaměstnancům, ale pouze tehdy, jestliže o to poplatník písemně nejpozději požádá do 15. února po uplynutí zdaňovacího období, o zúčtování daňových záloh se žádat nemusí. Nepožádá-li poplatník o roční zúčtování záloh, je jeho daňová povinnost splněna tím, že mu byly v průběhu zdaňovacího období sraženy z vyplacené mzdy plátcem zálohy na daň. (viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 5. 2004, č. j. 15Ca 325/2002).
32. Městský soud v Praze ověřil z jednotlivých prohlášení daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků, jak jsou založeny ve správním spise, že zaměstnanci žalobce neuvedli datum podpisu žádosti, ve třech případech chyběl podpis zaměstnance a v jednom případě zaměstnanec podepsal prohlášení po zákonem stanoveném termínu dne 20. 2. 2013.
33. Jak vyplývá z citovaných zákonných ustanovení, lhůta k 15. 2. daného roku je stěžejním okamžikem, od něhož se odvíjí nárok zaměstnance na slevu na dani a daňové zvýhodnění. Ačkoli zákon skutečně výslovně nepožaduje, aby toto datum bylo uvedeno na příslušném formuláři, žalobce, jako zaměstnavatel neměl jinou možnost, jak správci daně prokázat, že zákonná podmínka podepsání žádosti do 15. 2. byla splněna.
34. Ostatně i Krajský soud v Ústí nad Labem ve shora uvedeném rozsudku dne 13. 5. 2004, č. j. 15Ca 325/2002, dospěl k závěru, že: „soud se neztotožňuje s názorem žalobkyně o tom, že chybějící datum podpisu prohlášení k dani či podepsání těchto prohlášení ještě před uplynutím

příslušného zdaňovacího období, jehož se prohlášení týká, nepředstavují porušení ust. § 38ch daňového zákona, navíc když jejím zaměstnancům vznikl nárok na vrácení přeplatku na dani. Zákon jednoznačně stanovil předpoklady, jež musí být splněny, aby při srážení záloh mohla být snížena zdanitelná mzda, provedeno zúčtování záloh, základ daně snížen o nezdanitelné částky. Tyto předpoklady však v daném případě splněny nebyly.“

35. Ani druhou žalobní námitku proto městský soud nepokládá za důvodnou.
36. Ve třetí žalobní námitce žalobce namítá, že žalovaný a před ním správce daně nepřiznal poplatníkům ani základní slevu na dani, ačkoli na ni má zákonný nárok každý občan.
37. Jak konstatuje Krajský soud v Ústí nad Labem v citovaném rozsudku: „provedení ročního zúčtování se neprovádí automaticky všem zaměstnancům, ale pouze tehdy, jestliže o to poplatník písemně požádá nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období, tzn. že o zúčtování daňových záloh se žádat nemusí. Nepožádá-li poplatník o roční zúčtování záloh, je jeho daňová povinnost splněna tím, že mu byly v průběhu zdaňovacího období sraženy z vyplacené mzdy plátcem zálohy na daň.“
38. V rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 3. 2015, č. j. 31 Af 19/2014 – 35, na nějž se žalovaný odvolává, vyplývá že: „z dané zákonné úpravy tedy jednoznačně vyplývá, že plátce daně postupuje dle podmínek nastavených daným ustanovením pouze za předpokladu, že poplatník podepsal dané prohlášení a to nejpozději k datu přesně v zákoně vymezenému, tedy nejpozději k datu 15. 2. daného roku. Prohlášení poplatníka se tedy týká uplatnění slevy na dani v konkrétním zdaňovacím období, tedy v kalendářním roce uvedeném v oddílu I. a II. prohlášení, přičemž zaměstnanec musí uvést při tomto úkonu datum, kdy v uvedeném zdaňovacím období o uplatnění měsíční slevy na dani požádal. Danou skutečnost pak stvrzuje zaměstnanec svým podpisem a to právě k datu konkrétně vymezenému dnem a měsícem kalendářního roku, v němž tato skutečnost nastala. Je přitom zřejmé, že dané požadavky specifikuje zákon o daních z příjmů naprosto přesně a jejich splnění musí být plátcem daně a potažmo i správcem daně bez jakýchkoliv výjimek striktně vyžadováno. Lze tedy přisvědčit názoru žalovaného, že uplatnění slevy na dani na základě jiného důkazu, např. svědecké výpovědi, zákon nepřipouští. Pokud tedy nebyla prohlášení poplatníků podepsána s datem vztahujícím se k příslušnému období nebo nebyla podepsána vůbec, byla žalobkyně povinna provést srážky daně v příslušném období za své zaměstnance v plné výši, tedy bez přihlédnutí k měsíční slevě na dani a měsíčnímu daňovému zvýhodnění.“
39. Se závěry tohoto rozsudku, jakož i s obdobnými závěry vyslovenými tímto soudem v rozsudku ze dne 27. 3. 2015, č. j. 31Af 20/2014-34, ze dne 27. 3. 2015, č. j. 31Af 21/2014-33 a ze dne 27. 3. 2015, č. j. 31Af 22/2014-33, se městský soud ztotožňuje. Námitka žalovaného ve vyjádření ze dne 27. 4. 2016 je lichá, neboť v projednávaných věcech je jako klíčová otázka řešena právě situace, kdy zaměstnanec neuvede v žádosti datum jejího podání a zaměstnavatel není tak schopen prokázat, že zákonem stanovený termín 15. 2. byl dodržen. Nelze přehlédnout, že v projednávané věci prokazatelně jeden zaměstnanec žalobce lhůtu nedodržel a prohlášení podepsal po zákonem stanoveném termínu. Nepochybně jde o okolnost, která je způsobilá zpochybnit včasnost podání ostatních žádostí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou opodstatněné, a žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
41. O nákladech řízení rozhodl městský soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední povinnosti, proto soud nepřiznal právo na jejich náhradu žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. května 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

